

De tandheelkundige titulatuur.

DOOR

G. LIND.

Collega De Boer is zoo vriendelijk geweest mij het manuscript van zijn »opvattingen« ter inzage te geven met verzoek mijne eventueele op- en aanmerkingen te willen bijvoegen! Waar ik de indirecte »steen des aanstoots« ben geweest voor zijn artikel doe ik dit ook volgaarne.

Met de wijze, waarop ik getracht heb de tandheelkundige titulatuur-kwestie op een gemakkelijke manier, — die mij trouwens niet gelukt is —, te doen bespreken en misschien te doen oplossen, is de heer De Boer het volstrekt niet eens, wat zeer begrijpelijk is van iemand, die niet volkomen op de hoogte is met de voorafgaande actie door mij en anderen in deze kwestie gevoerd. Of het echter formeel juist van mij was mijn collega's, met of zonder titel te willen »prikkelen« op een wijze zooals ik gedaan heb kan buiten bespreking blijven! Mijn doel heb ik in ieder geval gedeeltelijk bereikt, nml.: er is rumor in casa gekomen, en misschien komt er daardoor een einde aan de diverse tandheelkundige titulatuur-varianties, waarmede onze stand doch zeer zeker in hooge mate gediend zal zijn!

»Niemand onzer immers had nog een poging gedaan om uitgemaakt te zien, wat wel of niet geoorloofd werd door de professie; wel was er in een onder-onsje herhaaldelijk over gesproken.« Juist, collega De Boer er is herhaaldelijk in kleinen kring over gesproken, maar tot nu toe zonder resultaat! Daarom, en juist daarom, wou ik nu gaarne trachten door openlijke behandeling een positief resultaat te bereiken!

Zooals ik in Breda zei, heeft de agenda van de honderdste vergadering van het Genootschap mij »geprikkeld« en wel omdat het onlogisch was op het gebied van de titulatuur! Hoe vindt men deze inconsequentie:

Dr. William G. Law (= D. D. S.)

Dr. J. A. W. van Loon (= Arts. Med. Doct's. D. D. S.)

De Heer A. A. H. Hamer (= Tandmeester D. D. S.)

De Heer I. J. E. de Vries (= Tandmeester.)

Uit een brief aan den secretaris, weliswaar niet verzonden, maar direct na de »prikkeling« geschreven, citeer ik het volgende:

»Waarom die inconsequentie? Law en van Loon zijn tot »Dr.« voor hun naam alleen door hun D. D. S. titel gerechtigd; waarom krijgt Hamer, die er evenveel recht op heeft, deze titel niet?

Het komt mij voor, dat wij tandheerkundigen hier in Nederland bang zijn onze rechtmatig verworven titels te gebruiken, en daarvoor vind ik bestaat er geen reden, temeer waar het diploma van »Doctor of dental surgery« erkend is door de Nederlandsche wetgeving!

Waar de beoefenaars van de tandheerkunde hier te lande zoo vele verschillende titels (bedoeld is dus »praedicaten« niet beroeps-titels) hebben, zou ik adviseeren, ze op de agenda van een wetenschappelijke vereeniging geheel weg te laten, zooals b.v. ook bij andere genootschappen gebeurt, of anders ze consequent en volledig te vermelden. Waar men om de tandheerkunde te mogen uitoefenen altijd tandarts of arts zijn moet, is een bijvoeging hiervan natuurlijk overbodig.

Dat iemand omdat hij arts is op de agenda van een tandheerkundige vereeniging »Dr.« voor zijn naam krijgt, is natuurlijk niet alleen onjuist, omdat arts geen academische graad is, maar een beroepstitel, maar ook nadeelig voor ons prestige, omdat wij daardoor eenigszins laten voelen, dat hij als arts »wat meer is dan een gewoon tandarts«, alhoewel ik de overtuiging heb, dat op een paar uitzonderingen na, zijn tandheerkundige opleiding en kennis heel wat minder is dan van de tandartsen in 't algemeen . . . «

Enfin, deze brief werd niet verzonden, maar werd ter inzage gegeven aan verschillende collega's, met of zonder D. D. S. titel! Allen waren het er over eens, dat het een misstand was, en dat het nu werkelijk tijd werd, dat er uniformiteit in de tandheerkundige titulatuur kwam! Een paar besprekingen tusschen eenige geïnteresseerde collega's vonden plaats, maar, om redenen, zooals in Breda gezegd, zonder eenig definitief resultaat.

Juist in dien tijd hoorde ik het volgende verhaal: Een internationale prijsvraag over »de kameel«, werd uitgeschreven en

geleerden van verschillende nationaliteit werden verzocht hieraan deel te nemen! — De Engelschman pakt onmiddellijk zijn suitcase en gaat naar Afrika, waar hij gedurende maanden, blootgesteld aan vele gevaren, het leven van den kameel in den natuurstaat, bestudeert. Het resultaat van zijn bevindingen legt hij neer in een spannende beschrijving, getiteld »My trips through Africa, studying the camel«! — De Franschman daarentegen gaat een mooien zonnige dag naar den dierentuin te Parijs en bekijkt het zonderlinge dier achter de tralies. Na zijne indrukken verwerkt te hebben schrijft hij een hoogstaande aesthetisch-ethisch-litteraire beschouwing over: »Lechameau et l'humanité«! — De Duitscher voelt niets voor de gevaren verbonden aan een nadere kennismaking met den kameel in levende lijve, maar vindt, dat hij genoeg gegevens kan krijgen bij het bestudeeren van de volledige litteratuur over dit onderwerp, en het resultaat van zijne ijverige napluizingen, wordt neergelegd in een standaardwerk, met een uitgebreide »litteratuurverzeichnis«, getiteld »Vom absoluten Kamel«! — De Hollander, zoo beweerde mijn verteller, had het zoo verschrikkelijk druk met vergaderen, dat hij na rijpelijk overleg, besluit zelf niet erop te antwoorden, maar stelt voor een »commissie ter bestudeering van het leven van den kameel en den invloed op zijn omgeving« te benoemen — sic!

Het resultaat van dit verhaal was, dat ik vreesde de tituluurkwestie, ook in een »commissie« te zien belanden, wanneer ik het langs de hiërarchieke weg naar »boven« stuurde! Om dit te coupeeren, trachtte ik op de reeds omschreven wijze een discussie uit te lokken in Breda, om daar, na een gemoedelijke gedachtenwisseling, een definitieve regeling te treffen! Zooals bekend is dit mij niet gelukt, maar wel is de belangstelling in breederen kring gewekt, en daarmee is reeds heel wat gewonnen!

Maar het is net alsof de duivel met alles speelt: voor een paar dagen geleden kreeg ik een schrijven van het hoofdbestuur, dat het de kwestie besproken had en dat het van meening was goed te doen dit onderwerp eerst »in studie te geven bij een kleine commissie«, en mij verzocht hierin zitting te nemen! Natuurlijk heb ik de vereerende benoeming moeten aanvaarden!

Bij het onderzoek van de tandheelkundige titulatuur kwestie in zijn geheel gaat het dus niet alleen om den D. D. S. titel, maar om het voeren van verschillende buiten- en binnenlandsche titels (praedicaten en beroeps-titels!) en eventueele vertalingen

en verkortingen ervan door hier in Nederland bevoegde tandheelkundigen; ik heb mij verschillende vragen gesteld:

Is het overeenkomstig de waardigheid van ons beroep, en ethisch te verdedigen, dat een tandarts, die ook de bevoegdheid heeft tandheelkunde uit te oefenen in een ander land, deze bevoegdheid aankondigt? (b.v. »Amerikaansche Tandarts«).

Is een vertaling van onzen beroepstitel in een andere taal, zonder de bevoegdheid van dat land te hebben, ethisch? (b.v. »Tandarts-Dentist«).

Is het aankondigen van een ander beroepstitel samen met den tandheelkundigen beroepstitel, wanneer alleen tandheelkunde uitgeoefend wordt, correct? (b.v. »Tandarts, Werktuigkundig Ingenieur«).

Is het aankondigen van een bepaalde specialiteit in verband met den beroepstitel, voor een tandarts, die de algemeene praktijk uitoefent, (b.v. »Tandarts, Crown and Bridgework, Systeem Peeso«) of een omschrijving van het tandheelkundig beroep op een naambord als b.v. Tandheelkunde en Prothese, juist?

M.i. kunnen alle deze vragen immers beantwoord worden met een volmondig: Neen. Er is in alle gevallen een zeker oncollegiale reclame als achtergrond en daarom meen ik deze variaties allen als onethisch en in ieder geval zeer zeker als ongewenscht voor onzen stand en waardigheid te mogen beschouwen. Wij zetten doch immers ook niet op onze deur: »On parle francais«, of »Prima Kunststanden en Gebitten op afbetaling«!

Is het gebruik van den »Doctorstitel« door tandheelkundigen ethisch te verdedigen? Hiertegen is er m.i. niets te zeggen, wanneer de titel rechtmatig verkregen is, en gebruikt wordt op een ethische wijze, d.w.z. op een wijze, waardoor het publiek niet misleid kan worden! Wanneer b.v. een apotheker, chemicus, veearts of ingenieur »Dr.« voor zijn naam zet, met bijvoeging van den beroepstitel, dan wordt het publiek immers niet misleid! Waarom zou dit dan bij een Doctor in de tandheelkunde gebeuren? Ik geloof niet, dat een patiënt met buikpijn, naar een tandarts zal gaan omdat er voor zijn naam »Dr.« staat! Maar wel acht ik het voeren van den Doctorstitel zonder bijvoegen van den beroepstitel, voor het publiek misleidend, en daardoor onethisch voor een tandarts. (Bedoeld wordt dan hier alleen voor alle aankondigingen welke betrekking hebben

tot de praktijk, niet b.v. op de deur van zijn particuliere woning).

In verband hiermede wensch ik ook even er op te wijzen, dat het m.i. incorrect is wanneer een tandarts (met of zonder Dr. titel) zich b.v. door zijn personeel »Dokter« laat noemen. »Dokter« is synoniem met arts. Een Tandarts of een »Doctor« is mijnheer (behoort het tenminste te zijn!)

Is de D. D. S. titel een Doctorstitel? Ja, — wat zou het anders zijn? Een beroepstitel is het niet, omdat het jus practi-candi in America alleen verkregen wordt door het afleggen van een staatsexamen (state board)*)

Is de wijze waarop de Doctorstitel in 't algemeen door de tandheerkundigen gebruikt wordt correct? Wanneer een tand-arts, die geen arts is, maar in 't buitenland, of door dat hij na het doctoraal examen hier gepromoveerd is, op een tand-heelkundig onderwerp, tot Doctor in de Geneeskunde, op zijn deur zet Dr. med. X. Tandarts, is dit in zekeren zin misleidend, hetgeen niet het geval is wanneer hij zet Dr. X. Tandarts.

Eveneens vind ik, na rijpelijk over de zaak gedacht te hebben, dat er bezwaren zijn tegen het gebruik van den titel Doctor of Dental Surgery, voluitgeschreven of enkele van de meest ge-bruikelijke verkortingen hiervan, omdat daardoor een misschien niet gewilde, maar doch onvoorwaardelijk bijkomende reclame geschied! Immers de reputatie van de »Amerikaansche« tand-

*) Latinisten kan de text van een dergelijk Doctors-bul uitgereikt door het University of Pennsylvania misschien interesseeren:

OMNIBUS et singulis has Litteras lecturis SALUTEM. QUUM ACADEMIAE ubique gentium institutae viros Philosophia Scientiis Litterisve Humanioribus exultos aut de Republica bene meritos titulo justo et congruente solitae sint condecorare:

Nos igitur PRAEFECTUS VICE-PRAEFECTUS ceterique PROFESSORES UNIVERSITATIS PENNSYLVANIENSIS auctoritate Curatorum spectatis-simorum per litteras mandatorias nobis commissa... bona indole praeditum omnibus muneribus atque officii quae hujus Academiae legibus ei imposita sunt constanter et fideliter expletis ad gradum DOCTORIS IN CHIRURGIA DENTARIA rite admisimus eique omnia jura honores privilegia ad hunc gradum perstinentia libenter concessimus: cujus rei testimonio huic diplomati nomina nostra die mensis... anno Salutis... et Universitatis conditae... Philadelphiae subscripsimus et qua major sit fides auctoritasque Curatores consentientes Academiae nostrae sigillum apponi jusserunt.

Sigilli Custos.

Praefectus.
Vice-Praefectus
Decanus.

heelkunde onder het beschaafde publiek is over het algemeen nog al goed, en daardoor heeft de Engelsche vertaling van de Amerikaansche Doctorstitel een bijwerking! Buitendien is het voeren van een Doctorstitel voluitgeschreven of verkort tot D. D. S. niet-Nederlandsch. De verkorting Doct. Dent. Surg., lijkt op het m. i. onjuiste gebruik, dat sommige artsen hier, die in gebreke zijn gebleven hun academische studie te voltooien, van het Med. Doct's. maken, door dit op hun naambord te vermelden.

Waar nu tandartsen ook in Zürich kunnen promoveeren tot »Doctor in der Zahnheilkunde«, en in Helsingfors tot »Doctor odontologiae« en naar wij hopen binnen al te lang ook hier te lande dit recht krijgen, is het, dunkt mij, gewenscht zoo spoedig mogelijk een uniforme regeling te treffen.

De medici, immers die vroeger niet konden promoveeren hier in 't land, gingen meestal of naar Duitschland, waar ze werden Dr. med. of naar Gent waar hun titel werd Docteur en medicine, chirurgis et accouchement, hebben voor de zelfde moeilijkheid gestaan, en waar er natuurlijk verschil in aanzien bestaat tusschen de titels in de verschillende landen verkregen, evengoed als tusschen de wetenschappelijke waarde van proefschriften bij een en dezelfde faculteit ingeleverd, en waarop de Doctorstitel verleend is, hebben zij zich niet aan deze moeilijkheid gestoord, maar zetten zonder verder commentaar »Dr.« voor hun naam, — en niemand vraagt ernaar, waar ze hun titel verkregen hebben.

Laten wij tandheelkundigen hun voorbeeld volgen, en alle door omschrijving enz. m. i. onethische en zeer zeker naar reclame riekende titels weglaten, en alleen de rechtmatig verworven »Dr.«titel voor onzen naam plaatsen, — en laat het dan verder gewoonte worden, dat wij allen onzen Nederlandschen beroepstitel van »Tandarts« gebruike. Er zal doch ook hier evengoed als b. v. in Denemarken een tijd komen, waarin alleen diegenen, die den tandarts-titel verkregen hebben door het afleggen van de speciale-tandheelkundige examens dien beroepstitel zullen mogen gebruiken. Dit is temeer een noodzakelijkheid omdat deze titel de eenige waarborg is voor de patienten, dat ze behandeld worden door iemand, die niet alleen hiertoe de bevoegdheid maar ook inderdaad de bekwaamheid bezit.